

Dankbare herinnering aan

Anna Katrina Lippolt

veduwe van
Bernardus Christianus Temmen.

Moeder werd geboren op 9 april 1906 te Zwarteveer. Midden in wat nu het "Meerstalblok" heet, roeide zij op samen met haar broer *Frits*, en haar ussen: *Sina, Anna en Leen*. Op 4 september 1934 rouwde zij met vader. Zij gingen eerst wonen aan de Zuidersloot in Weiteveen. Nadat hun eerste kind jaar was geboren verhuisden zij naar Klazienaveen, waar zij de beide andere kinderen kregen. Begin jaren veertig kochten pa en ma hun eigen tje, waar zij heel erg trots op waren. Het betekende wel, dat er nu dubbel hard gewerkt moest worden. Moeder hielp mee in het veen, bij de tuinder in bij de boer. Daarnaast verzorgde ze haar gezin met veel plezier, ook toen opa Temmen een aantal jaren kwam inwonen. Gehard door de tegenslagen, die ook haar niet bleven bespaard, kon ze soms naar anderen toe wat bits overkomen. Toen ze in 1965 vanuit "hun" Kommerhoek verhuisden naar de

Duikerstraat in Erica, nadat vrij snel na elkaar de kinderen het huis uit waren gegaan, voelde ze zich vaak alleen. Ze vond het dan ook heel fijn wanneer de kinderen en later de kleinkinderen maar vaak kwamen. En hadden pa en ma geen bezoek dan gingen ze op visite. Moeder mocht graag praten en onder de mensen zijn; soms werd het pa wel eens te veel, maar dan ging ze alleen. De ziekte van vader in 1979 was de aanleiding om uit te zien naar een verzorgingstehuis. Bijna 10 jaar bracht zij door in "St. Franciscus", waarvan slechts 6 weken samen met pa. De laatste jaren verliepen wat moeizaam nadat zij haar heup had gebroken. De afgelopen maanden ging het niet meer zoals zij graag wilde, maar met een glimlach naar ons toe kon ze dan toch nog zeggen: *"Ik begriip het ook allemaal niet meer"*. Haar heengaan kwam voor ons, die achterblijven onverwacht. Zijzelf wilde het graag zo: *"Kwam onze lieve Heer mij maar halen"*. Vandaag 19 november 1991 hebben wij haar lichaam begraven naast pa op het R.K. kerkhof te Erica, nadat wij samen God hebben gedankt voor een welbesteed leven temidden van ons. Ma, oma bedankt. Moeder was een diepgelovige vrouw, die erop vertrouwde dat ze in Gods liefde geborgen zou worden. Moge zij dan ook in Gods liefde de rust vinden, waarnaar zij verlangde. *"Eeuwige God, wij willen U zien. Geef ons vandaag een teken van liefde"*.

(Psalm 103)

Voor uw belangstelling, meelevens en gebed willen wij u hartelijk bedanken.

Kinderen en kleinkinderen

Erica, 19 november 1991